

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce v právní věci žalobkyně: **České dráhy, a. s.**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, za účasti: **I) Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, **II) Leo Express s.r.o.**, se sídlem Řehořova 908/4, Praha 3 a **III) Správa železnic, státní organizace**, se sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č. j. ÚOHS-10424/2024/164, o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 8. 2025, č. j. 29 Af 25/2024-92,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 8. 2025, č. j. 29 Af 25/2024-92
se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalovaný v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), jímž byla věc postoupena k vyřízení Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

[2] Při posuzování otázky místní příslušnosti vycházel krajský soud z následujících skutečností. Správním orgánem, který vydal rozhodnutí v prvním stupni, byl v daném případě Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, který měl sídlo v Praze. Zákonem

č. 464/2023 Sb. byl však tento úřad zrušen a jeho působnost přešla na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Žaloba byla podána již v době po nabytí účinnosti tohoto zákona.

[3] Krajský soud byl toho názoru, že pro určení místní příslušnosti soudu se uplatní zásada *perpetuacio fori* a platí proto beze zbytku ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s., podle něhož se místní příslušnost soudu určuje podle sídla správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. V daném případě vydal prvostupňové rozhodnutí Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, sama skutečnost, že byl později zrušen, na tomto základním faktu nic nemění. Soud proto dospěl k závěru, že soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Městský soud v Praze.

[4] Kasační stížnost podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nesprávné posouzení procesní právní otázky. Svůj odlišný právní názor odůvodnil primárně čl. X odst. 10, části věty za středníkem zákona č. 464/2023 Sb., v němž je zakotvena právní fikce, že dosavadní úkony Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře se považují za úkony Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Toto ustanovení krajský soud v napadeném usnesení ignoroval. Z uvedené právní fikce lze dovodit, že i na prvostupňové rozhodnutí v projednávané věci je nutno hledět jako na rozhodnutí vydané stěžovatelem. Místně příslušným soudem je tak dle jeho názoru Krajský soud v Brně. S ohledem na to stěžovatel navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

[5] Ve vyjádření ke kasační stížnosti se žalobkyně v otázce místní příslušnosti soudu ztotožnila s názorem stěžovatele.

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu uplatněného stížnostního bodu a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[7] Úvodem Nejvyšší správní soud předesílá, že otázku místní příslušnosti soudu ve věcech, kde v prvním stupni rozhodl Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, jenž byl později zrušen a jehož působnost přešla na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, řešil již opakovaně, nejpodrobněji pak ve svém rozsudku ze dne 18. 12. 2025, č. j. 21 As 195/2025-24. V daný okamžik nevidí důvodu se od závěrů zde uvedených odchýlit a vzhledem k totožnosti účastníků na ně v podrobnostech odkazuje.

[8] Proto pouze ve stručnosti rekapituluje, že prvostupňové rozhodnutí bylo v projednávané věci vydáno dne 23. 10. 2023, čl. X zákona č. 464/2023 Sb. nabyt účinnosti dne 1. 1. 2024.

[9] Zásada *perpetuacio fori* stanoví, že místní příslušnost soudu se určuje ke dni zahájení řízení, tedy ke dni, kdy návrh došel soudu. Je tak zřejmé, že na určení místní příslušnosti by neměla vliv skutečnost, pokud by ke zrušení správního orgánu prvního stupně došlo v průběhu soudního řízení. V dané věci byl však správní orgán prvního stupně zrušen ještě dříve, než byla podána žaloba. V tomto případě je ovšem nutno vycházet nejen z § 7 odst. 2 s. ř. s., ale i ze zmiňovaného *lex specialis* - čl. X odst. 10 zákona č. 464/2023 Sb., který stanoví, že **dosavadní úkony Úřadu (pro přístup k dopravní infrastruktuře) se**

pokračování

považují za úkony Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Přestože toto ustanovení řeší především dokončení řízení zahájených u Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře před 1. 1. 2024, jím stanovená právní fikce se uplatní obecně, tedy i ve vztahu k navazujícímu soudnímu přezkumu. Na rozhodnutí tohoto úřadu vydaná před 1. 1. 2024 se tak od uvedeného dne hledí jako na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Tomu ostatně svědčí i procesní režim použitý v řízení o opravných prostředcích, neboť předseda stěžovatele o nich rozhodl v rozkladovém řízení. Sídlem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je podle § 1 odst. 2 zákona č. 273/1996 Sb., Brno. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Krajský soud v Brně.

[10] Pro nesprávné posouzení procesní právní otázky Nejvyšší správní soud napadené usnesení podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení. V něm je krajský soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem výše uvedeným. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne v následném rozhodnutí ve věci (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. ledna 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu